

ת"פ 22830/03/20 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות ראשון לציון נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 22830-03-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות ראשון לציון

נגד

הנאשם: פלוני -

בשם המאשימה: עו"ד אלברט זמנסקי

בשם הנאשם: עו"ד אסף בקרמן

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, וזוהי מחמת הספק מביצוע עבירת איומים שיוחסה לו באישום נוסף.

עובדות האישום בו הורשע הנאשם

1. ביום 6.3.20, עת שהו בביתם בראשון לציון ושתו משקאות אלכוהוליים, נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין יליג - בת זוגו באותה עת. הנאשם החל מגדף את המתלוננת, וכשזו השיבה כי אם לא יחדל היא תזעיק משטרה לביתם, הוא תפס בחולצתה, קרעה ואיים עליה באמרו: "זונה, אני ארצח אותך, את יכולה להזמין את מי שאת רוצה אני לא מפחד מאף אחד". בהמשך לכך תקף הנאשם את המתלוננת באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה. המתלוננת נהדפה, נפלה לרצפה וחשה מכאוב בידה השמאלית. בעודה מוטלת על הארץ, בעט הנאשם בגבה ובחזה.

המתלוננת ביקשה מן הנאשם שיזעיק עבודה אמבולנס, אך הלה סירב לבקשתה בטענה כי המציאה את הטענה

עמוד 1

שידה נשברה. המתלוננת קמה ויצאה מהבית לכיוון קיוסק סמוך, שם פגשה בעובד המקום, היא ביקשה ממנו כי יזמין משטרה, וכך נעשה. בהמשך נלקחה המתלוננת לבית החולים, שם אובחנו שבר במרפק ידה השמאלית ונפיחות בכף ידה הימנית.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרשעותיו של הנאשם (עת/1) - לחובתו שלוש הרשעות קודמות: הרשעה משנת 2015 בעבירות רכוש, שלאחריה הופקע צו של"צ בשנת 2018 (אירועים משנת 2010); הרשעה משנת 2013 בעבירות אלימות כלפי בת זוג - תקיפה סתם ותקיפה גורמת חבלה של ממש (אירוע משנת 2011); הרשעה משנת 2009 בעבירות העלבת עובד ציבור ואיומים (אירוע משנת 2007). עוד לחובת הנאשם הרשעה שהתיישנה בעבירה של הריגת חיה כדי לגנבה (אירוע משנת 2002). כן הוגשו כתב האישום וגזר הדין נושא ההרשעה משנת 2013 (עת/2). ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה ושלמות נפשה, במיוחד בין כתלי ביתה ומצד בן זוגה החי עמה. הודגשה חומרת מעשיו של הנאשם, אשר כטענת ב"כ המאשימה, לא "הסתפק" באיום המילולי על חייה של המתלוננת, אלא תקפה עד שנפלה על הקרקע ונשברה ידה, אז המשיך לבעוט ולחבול בה ואף התעלם מתחינותיה כי יזעיק עזרה. הוא ציין את היותו של הנאשם שתוי במהלך האירוע, את הקללות והגידופים שהיו מנת חלקה של המתלוננת, את חוסר האונים שחשה בעודה מוטלת על הרצפה ללא יכולת להתגונן מפניו של הנאשם, ואת תוצאת מעשי האלימות (כאמור, שבר במרפק יד שמאל ונפיחות ביד ימין). ב"כ המאשימה הציג פסיקה ועתר לקבוע מתחם ענישה בין 24-36 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הפנה להרשעותיו הקודמות של הנאשם, אחת מהן בעבירות אלימות כלפי זוגתו דאז. הפנה להכרעת הדין ממנה ביקש ללמוד על מסוכנות גבוהה הנשקפת מהנאשם, ובהיעדר אינדיקציה שיקומית ביקש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה, לצד רכיבים נלווים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

3. ב"כ הנאשם טען כי מעשי הנאשם מצויים ברף חומרה נמוך, ולראיה הפנה לתעודה רפואית של המתלוננת (ת/11), ממנה עולה כי השבר במרפק התאחה בחלוף פרק זמן קצר, שלאחריו הוסר הגבס. ביקש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה ששני בני הזוג היו שתויים; שמדובר באירוע אלימות יחיד וקצר, אשר נמשך לטענתו שניות בודדות; שהחבלה נגרמה למתלוננת בהרף עין, עד כי היא עצמה כלל איננה יודעת להסביר כיצד נשברה ידה, טען להיעדר כוונה במעשיו של הנאשם, וביקש להיבנות ממחלת האוסטאופורוזיס ממנה סובלת המתלוננת, אשר "תרמה כנראה את חלקה לשבר". בניגוד לטענת המאשימה, לא נשקפת מהנאשם מסוכנות כלשהי למתלוננת, זאת משמערכת היחסים הזוגית בין השניים (שהייתה ממילא קצרת מועד) נסתיימה, ואין עוד כל קשר ביניהם. ב"כ הנאשם ביקש לא לזקוף לחובתו של הנאשם את ניהול התיק, בפרט משבית המשפט מצא לזכותו מהאישום השני, ועמד על היקף העדים המצומצם שנשמעו לאחר שמרבית המוצגים הוגשו בהסכמה. הוא הציג פסיקה, ביקש לאבחן את פסקי הדין שהגישה המאשימה (אינם רלוונטיים מכיוון שעוסקים בעבירות חמורות יותר), וביקש לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול יורצו בדרך של עבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 37, אדם נורמטיבי העובד למחייתו מזה 15 שנים בעבודת כפיים בפיגומים, נעדר גורמי תמיכה כלשהם, מתפרנס ומסייע כספית ופיזית לאמו הסובלת מקשיים בריאותיים, תפקודיים וכלכליים. הנאשם התייתם מאביו בהיותו ילד צעיר, עלה ארצה בגיל 16 וחי בתנאים מורכבים. זו הפעם הראשונה בחייו בה הוא נתון במעצר (מאז יום 6.3.20), איננו זוכה לביקורים כלשהם, סיוע או תמיכה מבחוץ. עברו הפלילי איננו מכביד, וודאי שאיננו מצדיק החמרה בעונש. ביקש להתחשב בתקופת המעצר הממושכת ולהסתפק בה. הנאשם, לדבריו, למד את לקחו ולא יחזור על מעשיו. כן ביקש להימנע ככל האפשר מענישה כספית.

הנאשם טען כי הוא "באמת מצטער על מה שהיה שם", וביקש סליחה.

דין

מתחם העונש ההולם

4. קביעת המתחם תבוצע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מעשיו האלימים של הנאשם הופנו כלפי בת זוגו באותה עת, בביתה התגורר, בין כתלי ביתם. הנאשם בגד באמונה של המתלוננת - בן הזוג שאמור להיות עזר כנגדה, לתמוך בה ולסייע לה, הפך באחת לתוקף ברוטלי ופגע בזכותה הבסיסית לשלמות גופה, לביטחונה ולשלווה נפשה, כמו גם בזכותה לכבוד ולתחושת מוגנות בתוך הבית פנימה. הנאשם איים על המתלוננת כי ירצח אותה, תקף אותה, הפילה ארצה, שבר את ידה, והמשיך ובעט בה בגב ובחזה בעודה מוטלת על הקרקע ומנסה להגן על גופה. בהמשך לכך התעלם הנאשם מתחינותיה של המתלוננת ולא שעה לבקשותיה כי יזמין עבודה סיוע. משכך ובחלוף כמחצית השעה אזרה המתלוננת כוחות לקום ולצאת מביתה כשרק בגדיה לגופה, וטרה אחר מי שיסייע בידה להזמין את כוחות ההצלה.

לא למותר לשוב ולהפנות למקטע מתוך עדותה של המתלוננת, כפי שהובאה אף בהכרעת הדין (פס' 4): "לפתע הוא קם ומתחיל לצעוק 'כלבה, בת זונה, את מסתובבת עם אתיופים, ומי את בכלל שאת תגידי לי כאן' ואז אני אומרת 'אם כן ואתה מקלל אותי, אם לא תלך אני מזמינה משטרה'". הוא אומר "אה את משתפת פעולה עם השוטרים, עובדת בשבילים, את כל הזמן שומרת קשר איתם", אז אני אמרתי לו "אתה לא נורמלי, לך מפה אני אזמין משטרה", אז הוא אמר "אם תזמיני משטרה אהרוג אותך", ואז הוא תפס אותי, הוא מתנפל והעיניים שלו כועסות, תפס אותי בסוודר, קרע אותו, המשיך לקלל אותי "אני שונא אותך כל כך, נמאסת עליי" וכן הלאה, התחיל למשוך אותי, תפס אותי ביד בזרוע, התחיל לסובב אותי ולדחוף. חשתי כאב ביד. בהמשך דחף אותי לרצפה והתחיל לבעוט בי ברגליים, לבעוט בי בכל חלקי הגוף. אמרתי לו "שברת לי את היד, ואתה עוד מרביץ לי, שברת לי את היד" הוא השיב לי "הייתה לי כבר בוגדת כזאת שהיא העמידה פנים, שיחקה את התפקיד". בעט בי ברגליו ובעט בי בחזה בנעליים. אמרתי "מה אתה עושה", אני אישה, אני פחדתי על החזה שלי. אז אני הצמדתי את היד שלי והוא בעט כבר ביד. היד שלי כבר הייתה נפוחה, כחולה, ואז הוא אמר לי "תמותי, את מעמידה פנים, נמאס לי". אמרתי לו "תזמין לי אמבולנס, אני מרגישה רע והיד שלי שבורה כבר". הוא הלך התיישב על הספה ושיחק או לא יודעת מה הוא עשה, עסק בטלפון שלו. שכבתי על הרצפה כחצי שעה בכיתי, צעקתי, חשבתי אולי מישהו כן יזעיק משטרה, הרי השכנים יכול להיות שישמעו את זה. כל

הזמן פניתי וביקשתי ממנו להזמין אמבולנס כי אני יודעת מה זה שבר ביד, שתי הידיים שלי היו שברים ומיד הרגשתי שזה שבר".

לקולה: מעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים. מדובר בפרץ אלימות קצר מועד שהתרחש על רקע וויכוח שנתגלע בין בני הזוג. לחומרה: הנאשם איים על המתלוננת, תקף אותה באלימות, שבר את ידה, המשיך ובעט בה כשהיא שרועה חסרת אונים, בוכיה ומנסה לגונן על גופה, וכאילו להוסיף חטא על פשע, נמנע מהזעקת עזרה תוך התעלמות מבכייה ומטענותיה בדבר החבלה החמורה שהסב לה. במקום זאת מצא הנאשם לשבת בצד ולעסוק בענייניו.

מדיניות הענישה

5. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון דא, מלמדת על קשת ענישה רחבה המושפעת בראש וראשונה מנסיבות המקרה וחומרתו. חלק מהאירועים שיובאו להלן נופלים בחומרתם מהעבירות בהן הורשע הנאשם וחלקם עולים בחומרתם על נסיבות המקרה דנן, והדבר נלקח בחשבון.

רע"פ 9543/16 אהמד מוחמד נ' מדינת ישראל (12.03.2017). נדחתה בקשת רשות הערעור של המבקש, אשר הורשע בביצוע חבלה חמורה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. על רקע עימות שנתגלע בין הנאשם לבין המתלוננים, תקף הנאשם את האחד באמצעות שפכטל בפניו, חנק אותו וגרם לו לשבר באפו, ואת האחר במכת אגרוף, ואף איים על השניים לבל יפנו למשטרה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-36 וגזר את עונשו למאסר בן 24 חודשים, בערעורו לבית המשפט המחוזי הופחת העונש והועמד על 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016). המבקש הורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי זוגתו וכלפי רכושה: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג סתם, היזק לרכוש במזיד (3 עבירות) ואיומים (2 עבירות). המבקש הגיע לביתה של המתלוננת, ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר ביתה, הכה בפניה ומשך בשערה עד שנפלה ארצה, אז המשיך להכותה בפניה ובראשה ובעט ברגליה. בהמשך הסב נזק לדלת הבית ועקר חלון ממקומו, ואילו המתלוננת נמלטה עם ילדיה לדירת השכנים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשי מאסר, וגזר את העונש ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיצר את העונש ל-18 חודשי מאסר בשל כך שלא היה מקום לזקוף לחובת המבקש בשלב גזירת העונש הפרות תנאים שביצע בעודו משוחרר ממעצר. בקשת רשות לערער

שנגעה להתחשבות בתקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני נדחתה.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

ע"פ 6873/13 אגרונוב נ' מדינת ישראל (25.2.14). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות, איומים, שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה. המערער נכנס לחדרה של רעייתו ואם ילדיו, נטל חפץ והלם בראשה בעודה ישנה, ופעם נוספת לאחר שהתעוררה, איים כי יהרוג אותה ויצא מהבית. כתוצאה מההתקיפה נגרם למתלוננת חתך בקרקפת והיא אושפזה למשך יום אחד. המערער יצא את הארץ עוד באותו היום על מנת להכשיל את ההליך השיפוטי, ובהמשך לכך פנה למכר משותף וביקש כי המתלוננת תסיר את התלונה כנגדו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש בגין עבירות האלימות בין 15-30 חודשי מאסר, ובגין עבירות השיבוש בין 6-3 חודשי מאסר, וגזר את עונשו ל-24 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

רע"פ 176/13 בן ארי נ' מדינת ישראל (20.2.13). המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות חבלה חמורה ואיומים, לאחר שעל רקע סכסוך על מקומות חניה תקף את שכנו המבוגר (יליד 1932, אירוע משנת 2007) בכך שניגש אליו מאחור, היכה בראשו במכת אגרופ והמשיך להכותו ולבעוט בכל חלקי גופו אף כשהמתלונן נפל על הארץ. באותו המעמד איים המבקש על רעייתו של המתלונן. כתוצאה מההתקיפה נאלץ המתלונן לעבור מספר ניתוחים וסבל מחבלות חמורות, חתך, כאבים ומשבר בפלטת השיניים. המבקש נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור.

ע"פ 5853/12 פלוני נ' מדינת ישראל (14.01.2013). המערער הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וזוכה מביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות - והכל כלפי גרושתו בחנותם המשותפת. המערער הגיע לחנות בה עבדה גרושתו והורה לה לתת לו כסף, היא סירבה ובתגובה לכך הוא תפס את ידה ועיקמה בחוזקה, דחף אותה, גנב ממגירת הקופה 50 ₪, גידף אותה ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו למתלוננת שבר תוך מפרקי באצבע ידה הימנית. עונשו של המערער נגזר למאסר בן 12 חודשים לריצוי בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים שירוצה במצטבר, סה"כ 22 חודשי מאסר, בצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

רע"פ 1631/12 פדידה נ' מדינת ישראל (27.2.12). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש הגיע לבית גרושתו בניגוד לצו, הכה אותה בידיו על ראשה ועל מצחה, וגרם לה לחבלות של ממש באזור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. כמו כן הוריד את חגורת מעילו והחל לחנוק אותה באמצעותה. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על רעייתו, סטר לה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה, ובהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג 31378-01-20 אבו עסידה נ' מדינת ישראל (29.6.20). המערער הורשע בגרימת חבלה חמורה לאחר שתקף את אחותו באמצעות מקל מטאטא בפניה, בגבה, בידה ובעורפה, עד אשר איבדה את הכרתה ונפלה על הרצפה. בעקבות זאת נגרמו לה שבר בחוליה בעמוד השדרה הצווארי, חבלות בראשה, בצד הימני, בזרועה ונפיחות באמת יד ימין. הנאשם צירף כתבי אישום נוספים. בגין עבירת האלימות נקבע מתחם ענישה בין 12-40 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר. בגין העבירות האחרות נדון הנאשם לעונשים נוספים במצטבר, עליהם נוספו מאסרים על תנאי שהופעלו אף הם במצטבר. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.19). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן, גזר את עונשו ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

6. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ותוך שנתתי דעתי להתנהגותו הברוטלית של הנאשם, שאינה "מתחילה ונגמרת" בקללה יחידה, מכה אחת או בעיטה בודדת - כי אם באלימות פיזית ומילולית, שהותירה את המתלוננת כשידה האחת שבורה והאחרת חבולה, מוטלת כאובה על הרצפה ונאלצת לספוג עלבונות מפי הנאשם, שבאדישותו (האלימה אף היא) התפנה לעסוק בענייניו והתעלם מהפצרותיה כי יזמין עבודה אמבולנס, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 12-30 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

7. למרבה הצער, עבירות אלימות המבוצעות על ידי גברים כלפי בנות זוגם אינן תופעה חדשה וחריגה, כי אם מכת מדינה כואבת שתוצאותיה הרסניות הן בעבור קורבן העבירה, והן לחברה בכללותה. בתי המשפט ביטאו פעם אחר פעם יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבנות זוגם, תוך הדגשת החובה להחמיר בענישה. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) (פסקה 12).

ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל (31.01.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת.

לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

"חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופט ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר:

"ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצי ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעווולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

8. הנאשם בן 37, רווק שהתגורר בדירתה של המתלוננת עד שנעצר. עברו הפלילי איננו מאד מכביד, אך מלמד על מי שהורשע פעמיים בעבירות אלימות: בשנת 2009 בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור, ובשנת 2013 בעבירות תקיפה גורמת חבלה ותקיפה סתם כלפי בת זוגו דאז. מעשיו של הנאשם באירוע עליו הוא נותן עתה את הדין בשילוב הרשעותיו הקודמות, מלמדים על דפוס התנהגות אלים ונעדר מודעות לפסול במעשיו. עסקין בנאשם שלא הודה במעשים המיוחסים לו ולא נטל עליהם אחריות, לא הכיר בפגיעה שגרם למתלוננת ולא הביע צער על תוצאות מעשיו, אלא במסגרת הטיעונים לעונש, ואף זאת באופן שנשמע מהפה ולחוץ ("מצטער על מה שהיה שם"), ללא נטילת אחריות או הבעת חרטה של ממש.

ניהול המשפט לא יזקף כמובן לחובת הנאשם, אך הוא איננו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה במיוחס לו ומקבל אחריות על מעשיו (רע"פ 5216/20 מחמוד עלקם נ' מדינת ישראל (06.08.2020)). במסגרת השיקולים לזכותו של הנאשם לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שהובאו מפי בא כוחו, את מצוקתו הכספית, את הקושי שנגרם לו ולאמו כתוצאה מהמעצר הממושך ומעונש המאסר שייגרז עליו, כמו גם את פרק הזמן המשמעותי בו הנאשם נתון במעצר, ללא חופשות וללא מי שיבקר אותו או יתמוך בו.

תוצאה

9. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 6.3.20.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים.

ד. 5,000 ש"ח אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 8). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.21 ובכל אחד בחודש. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

ה. קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.6.21.

ו. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"א, 21 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.